

ఆయన వద్దని చెప్పినది మానివేయాలి. అంతేగాని ఇది ఎందుకు చెయ్యమన్నాడు, అది ఎందుకు వద్దన్నాడు అనే వాదనలు వద్దు. ఇటువంటి ప్రశ్నలు వస్తూ ఉంటే మీకు శరణాగతి లేదని అర్థం. ముందు మనం అంతస్తారణశుభ్రాని సంపాదించాలి, గురువుపట్ల సజీవమైన విశ్వాసం కలిగి ఉండాలి. గురువు మనలో అంతర్మామిగా ఉన్నాడు కది ఆయన మనకు వచ్చే ప్రతి తలంపును చూస్తాడు, మనం దానికి సమాధానం చెప్పాలి. అందుచేత మాటలివిషయంలో, పనులవిషయంలో బహుజార్గతగా ఉండాలి. అజార్గత పనికిరాదు, అత్రధ పనికిరాదు. త్రధ వల్లే నీకు జ్ఞానం కలుగుతుంది. త్రధ అనే రెండు అక్షరాలను నువ్వు మరచివిషయాల్లారా,

(శ్రద్ధరు శ్రీ కాస్తగారి అసుగ్రహాభాషణములు, 19-10-2009, జెస్స్యూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సాధన లేకుండా ఏదీ సాధ్యం కాదు. మన బుధులు ఎంతో తపస్సు చేసారు అని, ప్రాణాయామం చేసేవారని, ఎంతో ఆహారనియమంగా ఉండేవారని పురాణాలలో చదువుతున్నాము. అన్ని నియమాలు పెట్టుకొని వారు ఎందుకు ఉన్నారంటే ఇంద్రియసిగ్రహం కోసం, మనోనిగ్రహం కోసం ఇవి అన్ని చేసారు. మేము మంచిపనులు చేస్తున్నాము మాతు మోళ్లం వచ్చేస్తుంది అని ఎవరూ అనుకోవద్దు. మీరు మంచిపనులు చేస్తే మీకు పుణ్యం వస్తుంది, పుణ్యం సుఖరూపంలో ఖర్చు అయిపోతుంది కాని మీకు ఇంద్రియసిగ్రహం, మనోనిగ్రహం రాదు. మనోనిగ్రహం లేకుండా మనస్సుకు లోచూపురాదు. మేము ఆ యాత్రలకు వెళ్లాము, ఈ యాత్రలకు వెళ్లాము అని చెపుతారు, వెళతే వెళ్లవచ్చుకాని నీ మనస్సు, ఇంద్రియాలు ఎంతవరకు స్వాధీనంలో ఉన్నాయి, నువ్వు ఆధ్యాత్మికంగా పురోగతి పొందటానికి నీ ఇంద్రియాలు, మనస్సు ఎంతవరకు సహకరిస్తున్నాయి అనేబి చూసుకొంటూ సాధన చెయ్యాలి అని వసిప్పుడు చెప్పాడు. అంటే మన మనస్సును జార్గతగా ఉపయోగించుకొని మనస్సులేనిస్థితికి రావాలి. అటీ సాధన అంటే. మీరందరూ కాలాన్ని పాడుచేసుకొంటూన్నారు. ఇంటి దగ్గర మీరు పెద్దగా సాధన చేస్తున్నట్లు కనబడటంలేదు. డబ్బు పోగొట్టుకొంటే మరల సంపాదించుకోవచ్చగాని కాలం పోగొట్టుకొంటే తిలగిరాదు. అది జ్ఞాపకం పెట్టుకోండి.

మీరు మంచిపనులు చేసుకోండి చనిపియాక వైకుంఠానికి వెళతారు అని విష్ణు భక్తులు చెపుతారు, మీరు మంచిపనులు చేసుకోండి చనిపియాక కైలాసానికి వెళతారు అని శివ భక్తులు చెపుతారు, ఇలా రకరకాలుగా చెపుతారు. మీరు చేసుకొన్న పుణ్యాన్ని బట్టి ఆలోకాలకు వెళ్లవచ్చు అక్కడ కొంతకాలం ఆనందంగా ఉండవచ్చు. ఇష్టాడు మీరు ఏదో చేయండి, తరువాత ఎక్కడకో వెళతారు అని చెప్పే సబ్బక్క కాదు మనది, ఇది పూటార్ సైన్స్ మీరు జీవించి

ఉండగానే, ఈ శలీరంలో ఉండగానే మీరు వ్యుదయంలోనికి ప్రయాణం చేయ్యాలి. ప్రతీవాడు నేను నేను అంటున్నాడు కదా. ఆ నేను అనే తలంపు నీకు లోపల నుండి వస్తోంది, అది ఎక్కడ నుంచి ఉదయంచి వస్తోందో అదే వ్యుదయం. మనం ఆవశ్యక నియమంగా ఉంటూ, ప్రాణాయామం చేస్తూ, సజ్జనసాంగత్యం చేస్తూ ఇలా బాహ్యంగా చేసే సాధనలు అన్ని చేస్తూ నేను అనే తలంపు ఎంతలోతులలోనుండి వస్తోందో అక్కడకు మనం ప్రయాణం చేయాలి. ఈ లోపుగా మీకు ఏవో కుటుంబమస్తలు వస్తూ ఉంటాయి, కవ్యాలు, నవ్యాలు వస్తూ ఉంటాయి. మీరు ఇక్కడే ఆగిపోతారు కాని ఇంక మీ మనస్సులోపలకు వెళ్ళదు. మనస్సు లోపలకు ప్రయాణం చేయాలంటే దానికి పవిత్రత ఉండాలి, ఏకాగ్రత ఉండాలి, ఆచార్యుడి అనుగ్రహం ఉండాలి. మనం కోఱకలతోటి గుడులుచుట్టూ తిరుగుతున్నాము కాని కోఱక లేసి భక్తి మనకు లేదు. కోఱకలేకుండా పనిచెయ్యాము, కోఱక లేకుండా పూజ చెయ్యాము మనకు వ్యాఖారలక్షణాలు ఉన్నాయి కాని భక్తుడి లక్షణాలు మనకు లేవు.

భాగవతంలో చాలా కథలు ఉన్నాయి కాని సాధకుడికి బాగా ఉపయోగించేచి గజేంద్రమౌళ్యం. ఏనుగు కొలనులో చిగుతుంది అక్కడ దానిని ముసలి పట్టుకొంటుంది. ఒడ్డుకు రావటానికి ఏనుగు చాలా ప్రయత్నం చేస్తుంది. మిగతా ఏనుగులు సహియం చేయటానికి చూసినా అది బయటకు రాలేకపోయింది. దానిని విడిచిపెట్టి మిగతా ఏనుగులు వెళ్ళిపోతాయి. మన బతుకు కూడా అంతే. ఇవాళ సుఖంగా ఉన్నారుకాబట్టి నీ చుట్టూ జనం తిరుగుతున్నారు, మీకు ఏవైనా కవ్యాలు, బాధలు వచ్చాయి అనుకోండి మీ బంధువుగాని, స్నేహితుడుగాని ఒక్కడు కూడా కనబడడు. ఆచార్యులవారు ఏమన్నారు అంటే గజేంద్రుడు పైకిరాకుండా ఆ మొసలి దాని కాలును పట్టుకొని విడిచిపెట్టటం లేదు అలాగే నీ మనస్సులోపలకు వెళ్ళకుండా కామం నిన్ను పట్టుకొని విడిచిపెట్టటం లేదు. ఆ ముసలే మొరుగు ఈ కామం అంతకంటే బలంగా ఉంటుంది. నేను చెయ్యవలసిన ప్రయత్నం అంతా చేసిాను ఇంక ఆ ముసలితో పాశిండలేకపోతున్నాను, పాశిండేశక్తి పాశియింది, నన్ను రక్షించమని గజేంద్రుడు మహావిష్ణువును ప్రాణిస్తాడు. అప్పుడు విష్ణువు వేగంగా వచ్చి మొసలిని సంహరించి ఏనుగును రక్షించాడు. అలాగే ఈ కామాన్ని జయించి అందులోనుండి బయటపడాలంటే మనం భగవంతుడిని ప్రాణించాలి, భగవంతుడి దయ లేకుండా మనం అందులో నుండి విడుదల పొందలేము.

నువ్వు ఏ పని చేసినా నాలోసం చెయ్యి అని పరమాత్మ గీతలో చెప్పేదు. సర్వసాధారణంగా మంచి పనులు చేసేవారు కూడా గౌరవంలోసం చేస్తారు. ఈ జబ్బు అందరికీ ఉంటుంది. అంటే నువ్వు రూపబుట్టి, నామబుట్టి పెంచుకోవటానికి మంచిపనులు చేస్తావు. భగవాన్

విమన్‌న్యారు అంటే నీ రూపబుట్టిని, నామబుట్టిని పచ్చడికింద చేసెయ్యి అదే సాధన అన్నారు. రూపబుట్టి, నామబుట్టి ఉన్నంతకాలం మీరు కోల్పిజన్మలు ఎత్తినా, ఎన్ని సాధనలు చేసినా హృదయం పైపుకు ఒక్క అంగుళంకూడా వెళ్లేయ. నువ్వు దిపసిచేస్తున్న అక్కడ అంతర్యమిగా ఉన్న నన్న దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేయ్య అంతేగాని ఆ రూపంగాని, నామంగాని నీకు అనవసరం. నామరూపములను దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే నువ్వు నన్న పాందలేవు. నీ మనస్సును సంతృప్తి పరచుకోవటంకోసం, నీ అహంకారాన్ని అలంకరించుకోవటంకోసం ది పని చెయ్యకు. మీరు భగవంతుడిని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే చెట్టు మొదలులో నీరుపణిస్తున్న అవుతుంది. చెట్టు మొదలులో నీరుపణిస్తే అది చెట్టు అంతా వ్యాపిస్తుంది అంటే కొమ్మలకు, ఆకులకు అన్నింటికి అందుతుంది. అలాగే మీరు ఈశ్వరుని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే అది మీకూ మంచిదే, లోకానికి మంచిదే. ఈశ్వరుని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే మనస్సు నశిస్తుంది. గొప్పలు ఆశించి పనిచేస్తే మనస్సు పెలగిపోతుంది. ఇక్కడ మేము శాస్త్రం గులంబి చెప్పుతున్నాము అనుకోండి. భగవంతుడు చెప్పిన మాటలకు న్నాయం చెయ్యాలి. ఉన్నబి ఉన్నట్లు చెప్పుకుండా దివోతింగరమాటలు చెప్పుతున్నాము అనుకోండి ఇటువంటివాడి చేతిలో పడ్డాముపిమిటి అని భగవంతుడు అనుకోంటాడు, అందుచేత బహమాగ్రతగా ఉండాలి. నన్న దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచెయ్యండి, నన్నే గతిగా పెట్టుకోండి అని పరమాత్మ చెప్పుతున్నాడు. మీకు ఎంతోతొంతభక్తి ఉంది కాని గతిమటుకు ఈశ్వరుడు కాదు. మీ కుటుంబసభ్యులో, దివో గొడవలో ఉంటాయి, అవే మీ గమ్మం. ఆ గమ్మాన్ని పాందటానికి దేవుడిని ఉపయోగించుకోంటారు. మీరు అలా చేస్తూ ఉంటే ఆయనకు అభ్యంతరం లేదు కాని మీరు భగవంతుడిని పాందలేరు. నన్నే గమ్మంగా పెట్టుకొని ఎవరైతే జీవిస్తున్నారో వారు నా స్వరూపాన్ని పాందుతారు అని పరమాత్మ చెప్పుతున్నాడు. ఇంట్లో గొడవలు నెరవేర్ధమని దేవుడిని ప్రేమిస్తూ ఉంటాము కాని దేవుడిని పాందటం కోసం దేవుడిని ప్రేమించము. నా పని చేయటమే కాదు నన్న గమ్మంగా పెట్టుకొని పనిచేయండి అంటున్నాడు. మీరు కూతి పనికి వెళ్లారు అనుకోండి, అక్కడ యజమాని కోసం పని చెయ్యము, వాడు ఇచ్చే వందరూపాయల కూతికోసం మనం పనిచేస్తాము. అక్కడ యజమాని గొడవ మనకు అక్కరలేదు, కసీసం వాడిని చూడాలి అని కూడా మనం అనుకోము. అలాగ నా పనులు చెయ్యవద్దు, మీరు చేసే పనులు కూతిపనులకింద చేయకండి. ఇక్కడ నన్న గమ్మంగా పెట్టుకొని పనిచెయ్యండి, మీరు పాందవలసినవాడిని కూడా నేనే అంటున్నాడు పరమాత్మ, నన్న ప్రీతించుకోండి, భగవంతుడికి సంబంధించిన విషయాలమీద మీ మనస్సు తిరుగుతూ

ఉండాలి. మీరు శవపూజ చెయ్యవద్దు, శివపూజ చెయ్యండి అంటున్నాడు. మీరు ఎవరికైనా బట్టలు ఇచ్చారు అనుకోండి ఆ శవానికి కాదు, ఆ శవంలో అంతర్మామిగా ఉన్న నన్న చూస్తూ బట్టలు ఇప్పటి మీ హనులు అయ్యాక మిగతా టైములో నన్న స్థలించుకోండి, నా కథలు చెప్పుకోండి. నన్న పొందాలి అనే ధృష్టితో ఇవి అన్ని చెయ్యండి కాని ఏదో పుణ్యం సంపాదించాలి అని అటువంటి గొడవలలోనికి వెళ్లవద్దు. పుణ్యం బంగారపు సంకెళ్ళ పొపం ఇనుప సంకెళ్ళ రెండూ సంకెళ్ళ మీరు సత్తంగం చేసుకొంటున్నారు అనుకోండి అక్కడ లోకం గొడవలు వస్తే పెంటనే లేగిసి వెళ్లపోవాలి. సత్తంగంలో సద్వస్తువు గులంచి, ఈశ్వరుడి గులంచి తప్పించి ఇంక ఏ ప్రస్తుతవన రాకూడదు. ఇతర విషయాలు మాటల్లడేవాలిని వెళ్లపోయ్యని చెప్పినా తప్పిలేదు. అంటే వింటే భగవంతుడి గులంచివినాలి, చూస్తే భగవంతుడినే చూడాలి, భగవంతుడి విషయాలు స్థలించుకోవాలి అలా మనస్సును, ఇంటియాలను భగవంతుడిచుట్టూ తిప్పుతూ ఉంటే ఇంటియనిగ్రహం వస్తుంది, మనోనిగ్రహం వస్తుంది, అంతర్మామిగా ఉన్న ఆయనను పొందుతామను. సంఘుదోషం ఉండకూడదు. కుటుంబంధులమీద ఎక్కువ మోహం పెట్టుకోవద్దు. మీ డూక్షటీ ఏదో మీరు చెయ్యాలికాని అస్తమాను వాలని నెత్తిమీద పెట్టుకొని మోయవద్దు. అస్తమాను వాలని నెత్తిమీద పెట్టుకొని మోయటం వలన వారు బాగుపడతారు అనుకోవద్దు, చెడిపోతారు. మీ డూక్షటీ చెయ్యండి, వాల శలీరాలను అంటే మీరు కన్నారు కాని వాల ప్రారభాలు మీరు కనలేదుకదా, ప్రారభాన్నిబట్టి వాల జీవితం నడుస్తుంది. సమాజంలో కూడా మనం అనేకమంచికి సహకరిస్తామను అలగే మీ కుటుంబ సభ్యులకు సహకరించవచ్చు అంతవరకే కాని 24 గంటలు నీ మనస్సును వాలచుట్టూ తిప్పవద్దు. సంఘుదోషం ఉంటే నీ మనస్సుకు లోచూపు రాదు. నువ్వు సామిలితనంగా ఉండి నాకు మోక్షం కావాలి, నాకు మోక్షం కావాలి అంటే భగవంతుడు నీ జీవితికి రాడు. మోక్షం పొందటానికి నీవు ప్రయత్నం చేస్తూ ఉంటే నీ కూడావచ్చి నీకు సహకారం అంటించి నిన్న మోక్షంలోనికి గెంటేస్తాడు. వాడు భగవంతుడు. ఈ మద్దన ఓ మహాత్ముడు ఏమని చెప్పారు అంటే తల్లితండ్రులకంటే ఆచార్యుడే ముఖ్యం అని చెప్పారు. తల్లితండ్రులు నీకు అన్నంపెడతారు, బట్టలు ఇస్తారు, డబ్బు ఇస్తారు, వారు నీ బాహ్యజీవితాన్ని చూస్తారుకాని లోపల నువ్వు ఎలా ఉన్నావో వాలకి అక్కరలేదు. నీలోపల జీవితాన్ని చూసి సలచేసేవాడే ఆచార్యుడు. నీలో బిలపేసితలు ఉంటే వాటిసి తిలగించి, నిన్న పవిత్రుడిని చేసి, నిన్న ప్యాదయాభముఖింగా తీసుకొనిపోయేవాడే ఆచార్యుడు. ప్రారభాన్నిబట్టి జీవితంలో ఒకోనాల మంచి, ఒకోనాల చెడు ఎదురవుతుంది. వాటిసి తట్టుకొని ప్రశాంతంగా ఉండగలగాలి. ఎన్న కష్టాలు వచ్చినా ఇవి ప్రారభాన్ని బట్టి వస్తున్నాయి

అనుకోవాలి కాని ఇంక రాకూడదు, రాకూడదు అని అనుకోవద్దు. మనం జున్న ఎంత ఇష్టంగా తింటామో అంత ఇష్టంగా ప్రారభాన్ని అనుభవిస్తే ఆ ప్రారభం ఇంక వచ్చే జన్మలో రాదు. నువ్వు పసిచేయాలి కాని ఆస్తి పెట్టుకోవద్దు. నీ మనస్సులో భగవంతుడికి తప్పించి ఇంక ఎవలకి సిథినం ఉండకూడదు. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే మన కుటుంబ సభ్యుల గులంచి వారు మన ఇంటిలో పుట్టుకముందు ఎక్కడ ఉన్నారు, వారు ఎక్కడనుండి ఇక్కడకు వచ్చారు అనే ఆలోచన మనకు ఉండదు. చనిపోయాక ఎక్కడికి వెళ్ళాపోయారు, ఎక్కడికి వెళ్ళాపోయారు అని మొదలుపొడతాము, తద్వినాలు మాసితాలు అని ఏమో గొడవలు చేస్తాము. వారు పుట్టుకముందు ఎక్కడి ఉండి మీ ఇంటికి వచ్చారు కదా. పుట్టుకముందు వాల గొడవ సీకు లేనప్పడు, చనిపోయాక వాల గొడవ సీకు ఎందుకు వస్తోంచి, అదే మాయ. పుట్టుక ముందు వాలకి దేహం లేదు, తరువాత వాలకి దేహం వచ్చించి. చనిపోయిన తరువాత ఆ దేహం మీకు గుర్తుకు వస్తోంచి కాబట్టి వారు ఎక్కడికి వెళ్ళారు అనే గొడవ వస్తోంచి. అబికూడా దేహ వాసన. మీకు దేహవాసన ఉంచి కాబట్టి, వారు కూడా దేహం అనుకొంటున్నారు కాబట్టి అక్కడ నుండి అశాంతి అంతా వస్తోంచి. ఏ జీవుడిపట్ల విరోధం వద్దు. ఎవరైనా మిమ్మల్ని తప్పువులు అనుకొన్నా వారు నాకు తప్పువులు అని మీరు ఎవలనీ అనవద్దు. మనం ఎక్కడ వైరం పెట్టుకొన్నా నీ మనస్సు బాధ్యముభాసికి వచ్చేస్తుంచి. మీకు ఎవడైనా అపకారం చేసాడు అనుకోండి ఆ గొడవే అస్తిమాను తలపెట్టుకొంటూ ఉంటే తిలగివాడికి అపకారం చేయ్యాలి అని ఇటువంటి ఆలోచనలు వచ్చేస్తాయి, దాని వలన సంసారం పెలగివేంతుంచి. ఈశ్వరుడి దయ లేకుండా ఏ మనిషి సంసారంలో నుండి బయటకు రాలేడు. మరణానంతరం సీకూడా ఏది రాదు, నీ మనస్సు మాత్రమే మరణానంతర జీవితంలో సీకూడా వస్తుంచి, దానిని బాగుచేసుకోవటానికి ఏమీ ప్రయత్నం చేయ్యామెటి పిచ్చివాడా? ఎంత వెల్లితనం సీది అంటున్నాడు.

ఆచార్యులవారు కాముం గులంచి ఏముని చెప్పారు అంటే కాముం మనకు తప్పువుకింద రాదు, మిత్రుడిగా వస్తుంచి. మనకు విరోధిగా ఉండి అపకారం చేయటం కష్టం. ఎందుచేతనంటే వాడు విరోధి అని మనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది కదా వాడి వలలో పడకుండా మనం జాగ్రత్తగా ఉంటాము. కొంతమంచి ఏమి చేస్తారు అంటే మనకు స్నేహంగా ఉంటూ అపకారం చేస్తారు. కాముం ఏమి చేస్తుంచి అంటే మనకో స్నేహంగా ఉంటూ నాకు ఏమీ పసి లేదు, నీ సుఖాం నాకు కాపాలి అని చెపుతూ ట్రైము వచ్చినప్పడు కాబోస్తుంచి. ఇది లోపల తప్పువు. తప్పువు తప్పువుగా కనిపిస్తే ప్రమాదం లేదు. ఇది మిత్రుడుగా కనిపిస్తున్న తప్పువు. తాడు పాముకింద కనిపిస్తే ప్రమాదం లేదు. పాము తాడు కింద కనిపిస్తుంది అనుకోండి దాని మీద చెయ్యామ్స్తే కలచేస్తుంచి,

మనం చనిపోతాము. పాముకలిన్నే ఆ శలీరం చనిపోతుంది కాని కామం కొన్నివేల జన్మలు తీసుకొని వచ్చేలాగ కలచేస్తుంది. మనకు స్నేహితుడిగా ఉండి ఎంత అపకారం చెయ్యాలో అంత అపకారం చేసేది కామం ఒక్కటే. ఈ భూమిమిద నీకు ఎవరైనా శత్రువులు అంటూ ఉంటే కామం తప్పించి ఇంకో శత్రువు లేదు. బుడబుక్కల మాటల వలన ప్రయోజనం లేదు. నీ జీవితంలో క్వాలిటీ ఉండాలి. మనం మితాయి తింటున్నాము అనుకోండి. అది బాగుంటే తిటంటాము కాని బాగాలేకవాళై ఇంట్లో చేసినా తినము. అంటే రుచిగా ఉండాలి, క్వాలిటీ ఉండాలి అప్పడు కాని మనం తినము. అలాగే నీ జీవితంలో క్వాలిటీలేకుండా నిన్న భగవంతుడు తన ఒడిలోనికి ఎలా తీసుకొంటాడు. ఒకో ఇంట్లో చెరియి ఒప్పం ఉంటుంది. ఆ అవయవాలకు ఆ వస్తువులమీద ఎంత ఇప్పం ఉందో అంతకు దెట్టింపు ఇప్పం మీకు పరమేశ్వరుడిమీద వస్తేనే ఆయన మీకు అభ్యమవుతాడు. మాతు భగవంతుడు అంటే ఇప్పం అని దీనో నోటిశే చెప్పితే సరపచిదు, అది వ్యాదయంలో నుండి రావాలి. మీ ఇంటియాలకు విషయాలంబే ఎంత సహజంగా ఇప్పం ఉందో అంత సహజంగా మీ మనస్సుకు భగవంతుడి మీద ఇప్పం వస్తే ఆయన మీకు లభ్యమవుతాడు. నీ మనస్సును దోషరహితం చేయాలి, నీ మనస్సులో ఎక్కడా కల్పపం కనబడకూడదు, ఒకవేళ కల్పపం ఉంటే తొలగించుకోవాలి కాని అది ఎప్పడు వచ్చింది, ఎలా వచ్చింది అని దానిని రాపాడించుకోవటం అనవసరం. నీ లోపల కల్పపం పోలేకవాళై, నీవు దోషరహితుడవు అయితే అప్పడు నీవు బ్రాహ్మణ్ణితినిపాందుతావు అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మీకు కవ్యాలు వచ్చినా, సుఖాలు వచ్చినా లోపల ఉన్న వస్తువు తాలుక ఎఱుక విడిచిపెట్టకూడదు. వంతెనకిందకు నీళ్ళ వస్తూ ఉంటాయి, వెంతూ ఉంటాయి అలాగే ప్రారబ్ధాన్నిబట్టి మీకు కవ్యాలు వస్తూ ఉంటాయి, వెంతూ ఉంటాయి. సుఖాలు వస్తూ ఉంటాయి, వెంతూఉంటాయి. రమణభగవాన్ ఆయన జీవితంలో ఏ సంఘటనకు ఆశ్చర్యపడలేదు. అది అలా జిలగవలసి ఉంది జిలగింది అంతే అనేవారు. అంతా ఈశ్వరసంకల్పంతో నడుస్తోంది అని నీకు అర్థమైతే ఎవలమీద విరోధం పెట్టుకొంటావు. మీకు ఎవరైనా అపకారం చేసినా అది ఈశ్వరుడికి తెలియకుండా జరగటంలేదు. మీ ప్రారబ్ధంలో వాడిద్వారా అపకారం జరగవలసి ఉంది, జరగుతోంది. ఈరోజు మీకు బాగా ఇప్పమైన వారు రేపు మిమ్మల్ని తిట్టవచ్చు, దానికి మీరు ఆశ్చర్యపాచికూడదు, అది ఈశ్వర సిర్పయం. ఏ జీవుడూ స్ఫురంత్రుడుకాదు, భగవంతుడు ఈ బొమ్మలను ఆడిస్తున్నాడు, ఆయన ఆడమన్నట్లు ఆడవలసిందే. ఈ వాక్కాన్ని మనం నమ్మము దానికి మన మనస్సులో ఉన్న కల్పపం కారణం. ఇంట్లో వ్యక్తులు చనిపోతే ఏడుస్తున్నారుకాని మీలో ఉన్న కల్పపం పోటటంలేదని ఎవరూ విడుపరేమిటి? ఆ కల్పపంపాతే ఏ స్థితిని పాందుతారో

మీకు తెలియటం లేదు. దేహబుట్టి పొనటం చాలాకష్టం. దేహం నడిచివెళుతూ ఉంటే మన దేహం కూడా నీడ వస్తుంది. ఆ నీడ మీద మనకు నేను అనే తలంపు లేదు. తాని దేహం మీద నేను అనే తలంపు ఉంది. ఆ నీడ మీద నీకు నేను అనే తలంపు ఎలా లేదో, నీ దేహం మీద కూడా నీకు నేను అనే తలంపు నేపం లేకుండా నిశ్చేషంగా పొతే అప్పుడు నువ్వు నిర్మాణసుఖాన్ని పొందుతావు, నీ దేహం ఎంత నిజమో, ఈశలోకం ఎంతనిజమో, నీ గొప్పలు కూడా అంతే నిజం. వాటిని ముటుకట్టి ఏ చెరువులోనో పడెయ్యా నాతోసం జీవించు, నన్నే కేంద్రంగా పెట్టుకొని పనిచెయ్యి అప్పుడు నీకు దైవిసంపద కలుగుతుంది అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మనం చెరువు దగ్గర కూర్చున్నాము అనుకోండి, నీరు ప్రశాంతంగా ఉంటే మన నీడ అందులో కనబడుతుంది. పిల్లలు ఎవరైనా అందులో బెడ్డలు వేస్తే నీటిలో ఉన్న ప్రశాంతత పొతుంది అప్పుడు మీ నీడ కనబడును. నీటిలో బెడ్డలు వేస్తే ఆ నీరు చెబిలపోయి మీ నీడ ఎలా కనబడునో అలాగే మీ కుటుంబంలో వచ్చే గొడవలు అన్ని మనస్సులో పెట్టుకొంటే మనస్సు కల్పించం అయిపోయి లోపల ఉన్న సద్గుస్తువు కిహించవచుండా పొతుంది. సుఖాలలో రకరకాల సుఖాలు ఉన్నాయి. ఇప్పుడు లడ్డు తింటున్నారు అనుకోండి. తిన్నంతసేపు భాగుంది, సుఖంగా ఉంది అనిపిస్తుంది కాని అట దుఃఖమే సుఖరూపంలో ఉంది అంటున్నారు. ఇంద్రియ గతమైన సుఖాలు అవి ఉత్తమ సుఖాలు కాదు. ఏ సుఖం పొందిన తరువాత దానికిమించిన సుఖంకాని, దానితో సమానమైన సుఖంగాని లేదని తెలుస్తుందో అటువంటి సుఖంలోనికి మేలుకో అంటున్నాడు పరమాత్మ. ప్రకృతిలో ఇంద్రియాలద్వారా మీరు పొందే సుఖాలు అన్ని పరిణామంలో దుఃఖంగా మాలపోతాయి. ఒక్క ఆత్మసుఖం తప్పించి ప్రతిటి నీకు దుఃఖాన్ని తిసుకొని వస్తుంది. నీకు అత్యంత స్నేహితుడి రూపంలో ఉన్న శత్రువు కామం, అట నీవు గ్రహించటంలేదు. బయట శత్రువులను చంపటం తేలిక, లోపల ఉన్న శత్రువులను చంపటం కష్టం. నీ లోపల ఉన్న శత్రువు కామం. ఆచార్యుడు చేసేపని దిమిటి అంటే ఆయన నీ లోపల ఉన్న శత్రువులను చంపుతాడు. మనం ఇప్పుడు ఇక్కడ కలుసుకొన్నాము. మీకు చావువస్తుంది, నాకు చావువస్తుంది. ఒక్క విషయం గుర్తుపెట్టుకోండి చనిపోయిన తరువాత ఎక్కడిలో వెళ్లపోతాము, ఉండమేమో అని కంగారుపడవద్దు. దేహం చనిపోయిన తరువాత కూడా మనం ఉంటాము కాని ఈ దేహం కనబడు అంతే. మన సుఖానికి దేహం అక్కరలేదు. ఈ దేహంతిటి, మనస్సుతిటి సంబంధం లేకుండా ఉత్తమ సుఖం మీరు పొందుతారు. మీరు కరెక్షన్ నిధన చేస్తే ఈ దేహంలో ఉండగానే ఉత్తమ సుఖాన్ని పొందవచ్చు అలా పొందితే శరీరం పోతాక కూడా అట కంటిన్నా అయిపోతుంది. అటువంటి స్థితిని మీరు పొందితే మిమ్మల్ని చూసి అనేకమంది తలస్తారు.

సెంట్రుప్పు శ్రీ నాన్స్విగారలి అనుమత్రపత్రభారవ్యాఖ్యానములు

నవంబర్	08	పాలకొల్లు క్షత్రియ కళ్ళాణ మండపం
నవంబర్	15	తఱకు, క్షత్రియ కళ్ళాణ మండపం
నవంబర్	24	జిస్కురు, శ్రీ రఘుణ క్షేత్రం
నవంబర్	28	కాపవరం, గీతామంబిరం
డిసెంబర్	1	నుండి అరుణాచలం క్షోంపు (భీషిష్ఠవం)

With malice to none, Charity even unasked, and help to all creatures in thought, word and deeds, is the pious nature of good men, always.

- Mahabharatha

వచ్చిన పని మరచిపోవద్దు

“మనము ఈ భూమి మీదకు వచ్చిన పనిని మరచిపోకూడదు” అంటారు భగవాన్ శ్రీరఘుణమహార్షి. వాస్తవంగా మనమేవరమో అనుభవైకవేద్యం చేసుకొనే మహాత్మార్థం నిమిత్తం పరమాత్మ ఈ మానవ జన్మ ప్రసాదించి భూమి మీదకు పంపారు. కాబట్టి వాస్తవంగా నేనెవరో? తెలియబడాలనే ఉన్నత ఆశ్చర్యానికి తగినట్టుగా త్రధ్మ, పట్టుదల కలిగి యుండి కాలాన్ని సభ్యునియోగం చేసుకుంటూ, దాని కొరకే జీవించాలి. యాంత్రికంగా దేహంత్తబుద్ధితో బ్రతుకుతూ ఉంటే లోజులు, వారాలు, నెలలు వ్యధాగా దొల్లిపోతూ ఉంటాయి. తాని మహాత్ములు కాలాన్ని తమనకు అనుకూలంగా మలచుకొని ప్రతిష్టణాన్ని సభ్యునియోగం చేసుకొంటూ, జీవితాన్ని జీవిస్తారు. కాలాన్ని మన సాధనా లక్ష్మేను “మనోనాశనాన్తి” సభ్యునియోగం చేసుకోవడం గొప్ప కళ. మితాపోరం, మితభాషణ, మితసిద్రా సియమాలను పాటిస్తూ, మనస్సుకు శిక్షణి సిస్తూ, తీకరణ సుధ్మిని సాధించాలి. మన భవిత్వాన్తకు మనమే కర్తలం కాబట్టి ఎరుకతో జీవించాలి, అట్లు కాసిచో మన కళ్ళముందే కాలం వ్యధాగా కలిగిపోతుంది. భగవాన్ శ్రీరఘుణ మహార్షి నీవెవలివో తెలిసితో! అని బోధించారు, ఆ తెలిసికొనుటకే పలపూర్ణంగా ఈ జీవిత కాలాన్ని ఉపయోగించుకొని వచ్చిన పనిని పూర్తిచేసుకోవాలి.

చావలి సూర్యనారాయణమూర్తి, టీచర్, అమలాపురం

ಡ್ರಾಂಜಿ ಚೆನ್ಸೆ ಏನ್ - ಡಯ